

Náklonnost ke stejnému pohlaví (*Homosexualita*)

Druhá část ***Jak k ní přistupovat?***

Nejde pouze o to, jak přistupovat k homosexualitě jako k tématu. Jde rovněž (a snad především) o přístup k lidem, kteří náklonnost ke stejnému pohlaví prožívají. Měl by to být přístup v Ježíšově duchu. Je samozřejmě velmi snadné kohokoli odsuzovat, když ho osobně neznáme. A když sami neprožíváme to, co prožívá on. A to platí i zde. K zamyšlení nám poslouží příběh, který vypráví křesťanský autor Philip Yancey.

• **Mel White a jeho příběh**

Ve své knize *Nekončící milost* (česky vydal Návrat domů, Praha 2001) vypráví Yancey o svém dlouholetém křesťanském příteli Melu Whiteovi.¹ Mel měl milující a oddanou ženu a dvě děti. Vyučoval na teologickém semináři, sloužil jako pastor v evangelikální církvi, natáčel filmy a psal nejprodávanější křesťanské knihy. Jednou se Mel s Philipem setkal v hotelové restauraci a řekl mu: „Philip, tobě už asi došlo, že jsem homosexuál.“

Jak myslíte, že by měl křesťan v takové situaci reagovat (aby to bylo v duchu Ježíšově)?

Philipa to sdělení hodně překvapilo. Seděl jako zařezaný, opřel se do židle, několikrát se zhluboka nadechl. Pak Mela požádal, aby mu vyprávěl svůj příběh. Dozvěděl se od něho, že za homosexualitou nestojí prostě svobodné rozhodnutí pro tento životní styl (jak Philip naivně předpokládal). Mel se ze všech sil snažil být „normální“ - nebýt gayem. Část tohoto zápasu s ním pak prožíval i Philip jako jeho přítel.

Mel nakonec svoji homosexualitu vyřešil tak, že ji přestal řešit. Našel si partnera a přijal skutečnost, že je gay.

Philip zůstal i nadále jeho přítelem. Myslíte, že udělal správně?

Později Mel požádal Philipa, aby se zúčastnil prvního pochodu homosexuálů ve Washingtonu v roce 1987. Yancey tam nebyl ani jako účastník, ani jako žurnalista, ale jako Melův přítel. Bylo tam kolem 300 000 demonstrantů. Dostavila se i skupinka křesťanských protidemonstrantů, kteří na účastníky pochodu pokřikovali provokativní slogany. Skandovali: „Jděte domů, teplouši!“ Nebo: “AIDS, AIDS, AIDS na vás.“ To křičeli zrovna ve chvíli, kdy před nimi šlo (případně jelo na vozíčkách) několik set lidí, postižených touto hrůznou nemocí.

Co si o chování těch křesťanů myslíte?

¹ Philip Yancey, *Nekončící milost*, Návrat domů, Praha 2001, str. 143-157

Mnohem později se jednou Mel Philipa zeptal: „Můžeš podpořit moje vysvěcení do služby?“

Co byste mu odpověděli?

P. Yancey mu odpověděl: „Ne. Na základě tvé minulosti a toho, co čtu v epištolách, si nemyslím, že splňuješ podmínky pro úřad kazatele. Kdybych měl hlasovat v případě tvé ordinace, hlasoval bych proti.“ Z tohoto rozhovoru se jejich vztah zotavoval měsíce. Ale vydržel.

Mel White se stal vysvěceným duchovním v církvi, která gayům i lesbičkám jejich vztahy schvaluje. K tomu, že je gay, se dnes Mel hrdě hlásí. O homosexualitě mluví jako daru od Boha.² Tento postoj je však v rozporu s tím, jak homosexualitu a homosexuální vztahy pojímá Bible (viz předchozí díl).

• Co nás učí Ježíš svým příkladem a slovem

Mt 9,9-13; Mk 2,13-17; L 5,27-32; **L 15,1–2** vs. **Mt 18,15–17** (srov. 2Te 3,6-15)

Na jedné straně vidíme, že Ježíš se všelijakých hříšníků neštítí. Jedl s nimi, mluvil s nimi. Dokonce si kvůli tomu vysloužil označení „přítel celníků a hříšníků“ (Mt 11,19). Avšak nepřátelil se s těmi lidmi proto, že by jejich hříchy schvaloval, nýbrž proto, že je chtěl z jejich hříchů dostat ven. Viděl je jako nemocné, kteří potřebují lékaře. Nemohl by jim pomoci, kdyby si od nich udržoval odstup. Odstup si od nich udržovali zákoníci a farizeové, což ale těm hříšníkům nijak nepomáhalo.

Na druhé straně vede Ježíš své učedníky k tomu, aby ty, kdo své hříchy neřeší (nechtějí své hříchy opustit), nepřijímali mezi sebe. Měli jim dát najevo, že do Božího lidu nepatří. O tom psal i apoštol Pavel, například ve druhém listu Tesalonickým. S křesťany, kteří vedli zahálčivý život, se neměli ostatní věřící stýkat. Jedním dechem ale apoštol říká, že s takovým člověkem nemají jednat jako s nepřítelem. Jde tu o to, aby člověk, který sešel z Boží cesty, nebyl utvrzován v přesvědčení, že hřích je v pořádku.

Jako u mnoha dalších oblastí života i zde existují nezdravé krajnosti. Jednou krajností je brát homosexualitu jako něco, co je v pořádku a co se vlastně Bohu líbí (viz Mel White). Snad je pouze třeba to usměrnit tak, aby gayové a lesbičky spolu tvořili páry, které jsou si věrné. Druhým extrémem by byla nenávist a pohrdání vůči lidem s náklonností ke stejnému pohlaví. To názorně předvedli křesťanští protidemonstranti ve Washingtonu v roce 1987 (viz výše).

Jít po Boží cestě tu znamená pohybovat se v určitém napětí. Toto napětí nezmizí, co budeme živi. Pokud po té cestě půjdeme, jedněm budeme připadat příliš tolerantní, jiným zase příliš přísní. Naším praktickým záměrem by mělo být, abychom svým jednáním hřích nepodporovali ani neschvalovali. Praktické uplatnění tohoto záměru se může v různých situacích výrazně lišit.

Bůh oba póly, milost i odsouzení, spojil křížem Ježíše Krista. Tam náš hřích jasně odsoudil, ale zároveň nám jasně nabídl odpuštění.

² <https://www.youtube.com/watch?v=321hmWcvaRk>

• **Směrovky pro křesťany, které přitahuje stejné pohlaví**

(podle Sama Alberryho, který se s náklonností ke stejnému pohlaví sám potýká³)

1. Modlitba

Můžeme Bohu říct, že jsme zmatení a trápíme se
Můžeme s Bohem sdílet svá pokušení (Mt 6,13; srov. Žd 4,15)
Můžeme Bohu svěřit své hříchy (1J 1,9)

2. Správný způsob smýšlení

Jasně rozlišovat mezi tím, co homosexuální pocity znamenají a co naopak neznamení.

a. Vaše pocity pro vás neznamení vyloučení

Mnozí křesťané s NSP uvedli, že se cítí jako „poškozené zboží“, které nelze opravit a je odsouzeno k tomu, vyvolávat u Boha nelibost. Avšak „v Kristu“ můžeme být v Božích očích spravedliví (2K 5,21). To nemůže změnit žádné pokušení - ani to, se kterým se nám zdá, že bojujeme neustále.

b. Vaše pocity vás neurčují

Žijeme v kultuře, kde se sexualita prakticky staví na roveň identitě: „Tvá sexualita jsi ty.“ Ano, náklonnost ke stejnému pohlaví ovlivňuje mnoho oblastí ve vašem životě, ale nedefinuje celý váš život. Sexualita také nemusí být nutně dána jednou provždy.

3. Hledejte podporu ve svém okolí

Někteří křesťané s náklonností ke stejnému pohlaví mají dojem, že když se s těmito pocity svěří, pokazí si reputaci a své křesťanské přátele, a dokonce i kazatele zklamou. Když však s druhými sdělíme svá trápení, nepůsobíme jim tím zklamání. Všichni jsme slabí! A žádný křesťan nebyl stvořen k tomu, aby trápení čelil sám. Všichni křesťané potřebují podporu druhých. (Ga 6,2).

³ Sam Alberry, *Je Bůh proti gayům?*, Nakladatelství KMS, s.r.o., Praha 2018, str. 42-46